

L'Anella Verda i la gent

NATURA URBANA. Un mapa només és un tros de realitat complexa i simplificada sobre un full de paper. Els espais que conformen l'Anella Verda sobre un mapa no són res. Nos difícil comprendre qu'és l'Anella només observant un mapa. El valor d'aquests espais o taques l'hi dona la gent, les percepcions de la gent.

I com que les taques són diverses, de percepcions n'hi ha moltes. Pocs veuen la visió de conjunt. I aquí no em refereixo a veure tota l'Anella físicament, sinó a veure que és molt més que un espai i un conjunt de percepcions parcials.

Però, comencem per les diferents percepcions esbiaixades. Primer, cal tenir present que aquestes per si soles no serien Anella. Agricultors de regadiu, agricultors de secà, gestors de residus, propietaris amb sensibilitat ambiental o no, naturalistes recercadors de petits trossos de natura, sostenibilistes i ecologistes agosarats, i ciutadans provinents de la urbs amb diferents necessitats: caminar, córrer, anar amb bicicleta, desconectar, menjar aliments de proximitat, enterrar o reciclar la brossa... Tots, i cadascun tenen una percepció parcial del que és l'Anella Verda. Una percepció, podríem dir, interessada, una percepció deguda a l'analfabetisme sistèmic humà. Tanmateix, percepcions cabdals per mantenir amb força l'espai del rodal viu, dinàmic i amb un rol global molt important. La gent és la que conforma el paisatge, la que empeny cap a certes possibilitats o les frena.

Ús lúdic i turístic de l'Anella al pont de les Arnaules

Ceguera sistèmica: només veiem allò que tenim davant. Allò que percebem amb els nostres sentits i ens activa per fugir. Als nostres avantpassats, quan veien un lleó a la sabana africana, segur que el cor els batejava ràpid i començaven a córrer. No tenim una percepció global o sistèmica de l'Anella, no veiem com l'Anella ens ajuda a enfrontar-nos a perills imperceptibles. Els humans hem perdut l'experiència de connectar amb els ecosistemes de manera directa.

Quina diferència hi hauria si no tinguéssim l'Anella? Tindríem una conurbació interminable, deslligada d'uns espais saludables per als manresans i importants per al funcionament de la Terra. Estaríem deslligats perceptivament dels ecosistemes. L'Anella ens lliga a aquest ecosistemes i ens fa veure i gairebé percebre certs riscos globals que d'altra manera no veuríem. Dins de la urbs no els poden veure. En canvi, amb aquest espai frontera entre urbs, espais agraris i espais naturals podem prendre consciència del que necessitem per sobreviure com a espècie biològica: una agricultura de proximitat, unes aigües netes (per veure i per beure), espais on respirar oxigen i gaudir de la natura...

És una gran sort conservar aquests espais pròxims a la ciutat. Però seria encara millor si els dignifiquéssim i fóssim més conscients que això dels espais verds i de l'ecologia no és només una moda. L'Anella és una realitat que ens treu dels ulls la bena que ens encega i ens deixa veure la importància de l'encaix entre el nostre entorn pròxim i tota la biosfera. Som encara a les beceroles. I tenim, de moment, visions parcials i indispensables, però no suficients, del nostre rodal.

L'ús productiu de l'Anella al regadiu de Viladordis